

Farliga förbindelser

Kamilla Marek Arne

Spelåret 1986-8

Intiman

MALMÖ STADSTEATER

VÄLKOMNA TILL ÅRETS BÄSTA PJÄS 1986 I LONDON

Vi förflyttar oss till Paris kort före revolutionen och presenteras för en krets av depraverade aristokrater och blir vittne till deras liderliga tidsfördriv. Maktbegär och rädsla för äkta känslor är bakgrunden till huvudpersonernas hänsynslösa spel med andras känslor.

FARLIGA FÖRBINDELSER är en dramatisering av en berömd fransk brevroman från 1700-talet – LES LIAISONS DANGEREUSES av CHODERLOS DE LACLOS gjord till pjäs av CHRISTOPHER HAMPTON.

Romanen väckte när den utkom stor uppmärksamhet, och förbjöds och brändes fyra år efter utgivandet dvs 1786.

Vi har två elever från Teaterhögskolan med i föreställningen, MARIA KULLE och FREDRIK ULTVEDT i ungdomarnas roller.

Det är roligt att hälsa dem välkomna till Malmö Stadsteater och lika roligt att Teaterhögskolorna har insett nödvändigheten att samarbeta med landets institutioner.

Än en gång
VÄLKOMNA

Er

Claes Sylwander
Teaterchef

Christopher Hampton

"Inför detta verk, liksom inför så många, och inte enbart litterära, från vår egen tid – kunde läsaren ha sagt sig: Så här kan det inte få fortsätta."

(André Malraux om romanen
Farliga förbindelser. (1969)

Med detta citat inleder Christopher Hampton sin dramatisering av Laclos brevroman FARLIGA FÖRBINDELSER som utspelar sig i de på ytan glansfulla men i grunden perverterade aristokraternas salonger. Kartläggandet av det perverterade, amoraliska, mänskliga beteendet; där maktspelet ständigt intar huvudrollen och kärleken blir till ett instrument; där destruktiviteten blir till egennyttan och oskulden ett offer, syns vara ett genomgående drag i Hamptons arbeten. Så också hans osentimentala förhållande till sina figurer; hans språkliga briljans; hans ironi och bistra humor som sänder kalla kårar längs ryggraden. "Idén, eller ämnet, i en pjäs är det som intresserar mig", säger han själv.

Hampton föddes 1946 i Alexandria. Tretton år gammal skickades han hem till England för skolgång. 1969 tog han sin examen i franska och tyska i Oxford. Blott tjugo år gammal gjorde han sin debut som dramatiker med: WHEN DID YOU LAST SEE MY MOTHER, som sattes upp på "The Royal Court", det blev succé. Efter sin examen blev han den förste fast anställde dramatiker vid the Court för vilken han skrev ett halvdussin pjäser, bl.a: TOTAL ECLIPSE (om Verlaine och Rimbaud), SAVAGES (på temat politiskt och kulturellt våld), och 1976 TREATS (en mörk komedi om känslomässigt beroende och ohederlighet). "Treats" kriti-

serades för att vara "opolitisk" och det skulle ta sex år innan Hampton skrev direkt för scenen igen. Istället sysselsatte han sig med översättningsarbete, bl.a översatte han två pjäser av den ungerskfödde författaren Odon von Horvath. Han skrev också en hel del för TV och film, dock utan större framgång. Hans erfarenheter från Hollywood och hans arbete med Horvath finner vi spår av i hans "återkomst" som dramatiker: TALES FROM HOLLYWOOD, där vi får följa Horvath genom ett antal olustiga och ibland komprometterande situationer i förhållande till "drömindustrin", bl.a ett misslyckat försök att göra film av Marlowes EDWARD II (något som Hampton själv varit med om).

Hamptons dramatisering av FARLIGA FÖRBINDELSER (som han själv säger; "är den bästa sexualupplysning en ung pojke kan få") hade sin urpremiär på "The Other Place" med "The Royal Shakespeare Company" (sept. 85) och blev en succé, både hos publik och kritiker. Den fick utmärkelsen som "årets bästa pjäs" (London Standard Drama Award) och är nu flyttad till "The Ambassador Theater".

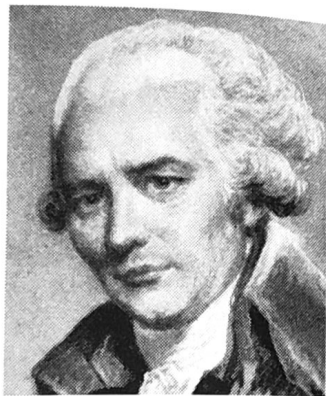
Johan Celander

Choderlos de Laclos – mannen bakom boken som blev pjäsen:
**Djäv artillerikapten med skarpt intellekt
och farlig penna i Ludvig XV:s Frankrike**

Kvällens huvudperson – pjäsförfattaren får ursäkta – föddes i Amiens i norra Frankrike 1741 och dog under ett fälttåg till Italien 1803. Vem var han och hur levde han?

Som karriärsugen matematikbegåvad yngling utbildade han sig till krigare inom det enda vapenslag där lågadeln hade en chans att avancera, nämligen artilleriet. Oturligt nog för hans möjligheter till befördran följde efter 1765 en lång fredsperiod, och stridens hetta fick han inte uppleva förrän långt upp i mogen ålder. Sin inneboende stridbarhet fick han dock utlopp för på ett annat plan – med sitt skarpa intellekt och sin farliga penna ställde han till med en hel del rabalder. Han skrev tex en ironisk smädedikt om Madame du Barry, Ludvig XV:s älskarinna, och han var oförsämd nog att i en av Franska Akademien utlyst pristävling inte prisa utan förlöjliga den store Vaubans befästningskonst.

Följden blev att han efter 29 års ambulerande mellan olika garnisonsstäder fortfarande inte var mer än kapten, men då var revolutionen i antågande, och i den tumultartade tid som följde fanns det plats för en man av hans skaplyne. Han hyste en uppriktig tro på upplysningens idéer men insåg också, att samtidigt som en revolution kan främja folkets bästa ger den individen tillfälle att

göra karriär. Visst var han idealist, men han var för den skull inte helt osjälvisk i sitt handlande.

Som alla eldsjälur levde han farligt under revolutionen, satt i fängelse något år, såg sina beskyddare avrättas, bla Danton, men överlevde själv. Under direktoriet utnämndes han till generalsekreterare i hypoteksförvaltningen, men efter några ämbetsmannaår anhöll han om att få bli aktiv militär. Bonaparte gav honom befälet över en artillerikår som först slogs vid Rhen och sedan drog vidare till Italien. Det var under det fälttåget han dog efter en längre tids sjukdom.

Skandalomsusad succé

Men det är varken hans krigiska bravader eller den ihåliga projektil han uppfann eller ens hans organisatoriska insatser för jakobinklubben under revolutionsåren som har gjort

hans namn känt för eftervärlden. Nej, Pierre-Ambroise-François Choderlos de Laclos känner vi främst genom brevromanen "Farliga förbindelser", som gjorde skandalomsusad succé i mars 1782. Det är denna psykologiska thriller som ligger till grund för Christopher Hamptons pjäs.

Avsikten med romanen var att ge en bild av tidens seder – eller snarare sedeslöshet. I "Farliga förbindelser" är det moralisten och upplysningsmannen Laclos som gisslar den sysslolösa och depraverade börsadeln för dess tarvliga tidsfördriv att leka med känslor och utöva makt för att tillfredställa sin egen fåfänga. Men Laclos' samtida missförstod honom i självförsvar och anklagade honom för att predika sedeslösa läror.

Adeln rasade, hovet förtörnades och vissa kritiker förfasade sig – men under de närmaste 50 åren kom "Farliga förbindelser" ut i en mängd upplagor, en del illustrerade, både i Frankrike och utomlands. Skälet till succén kan inte enbart vara den "perverse erotiken" – den sortens begrepp är tidsbundna och opålitliga som värdemätare. Nej, romanens popularitet måste i stället bero på det psykologiska skarpsinne med vilket författaren har porträtterat en handfull personer som bekrigar, belägrar och besegrar varann i ett nervkrig där samtliga förlorar. Artilleriofficerer Laclos har inte för inte studerat taktik och strategi. Han vet att en långvarig belägring kan leda till en mer eller mindre ärofull seger, och han låter vicomte Valmont och

markisinnan Merteuil agera därefter. Vad striden gäller är kärleksmötet och ynnestbevis till dess att oskulden har kapitulerat för förföraren. Dock handlar det hela, som Baudelaire har påpekat, mycket om sensualitet men mycket lite om kärlek. Är det förresten därför som han också menar att det är en genuint fransk roman?

"Ett avskryvart mästerverk"

När romanen kom ut kallades den ett avskryvart mästerverk", skriven av "ett förstklassigt huvud, ett genomruttet hjärta och ett ondskefullt ingenium". Samme bedömare tröstar sig med att i det nya, postrevolu-

Omslaget till originalromanen

tionära samhället kommer boken att bli ointressant – men å andra sidan påstår han motvilligt att den kommer att leva lika länge som det franska språket!

Att skildra en intrig i brevromansens form var inte Laclós' egen uppfinning. Den formen har anor från antiken, men det var framförallt Samuel Richardson i England som med Pamela 1740 och inte minst Clarissa några år senare hade rört sin läsekrets till tårar över de ödesdigra följderna av den lede förförarens triumf över en stackars dygdig kvinna. Valmont är som förförare mera satanisk än Clarissas Lovelace men Valmont är själv en lekboll händerna på Merteuil. I brevväxlingen dem emellan byggs intrigen upp, och övriga inblandade suckar och stönar tämligen hjälplöst redan från första stund. Ett brev betyder så mycket: Merteuil har kloka saker att säga om konsten att formulera sig i skrift. Hon rentav varnar för brev som kanske är "ljuvliga men samtidigt utomordentligt farliga". Så talar en dam av en korresponderande och intrigerande värld!

Stil och tonfall skiftar efter person, något som författaren kritiserades för, men just så blir varje brev ett miniatyrporträtt av brevskrivaren, samtidigt som det leder vidare till den slutliga katastrofen. Brevromaner är kanske inte så lättlästa för en generation som är van vid snabba telefonsamtal, men "Farliga förbindelser" är värd att ägna lite tålamod. Och om man efter Merteuils brev nr 81 anar hur intelligenta kvinnor i

sin allmänna vanmakt kunde frestas att missbruka den lilla makt som stod dem till buds, då kan det vara intressant att se vad upplysningsmannen Laclós säger i "Sur l'Education Des Femmes". Denna essä från 1783 om kvinnors uppfostran och utbildning är i bästa mening modern och visar att hans respekt för kvinnan var större än hans samtida förstod. Utan frihet ingen moral, utan moral ingen uppfostran. Kvinnan bör – liksom även mannen – odla sitt förstånd, sitt hjärta och sin espri och när hon genom att iaktta och reflektera väl har utvecklats till en upplyst person, bör hon anspråkslöst förvalta sin kunskap och inte förhäva sig. Det där låter väl som ett gott råd åt envar? "Les Liaisons Dangereuses" är en sedeskildring från tiden före den franska revolutionen.

Vem skildrar vår tids farliga förbindelser i en form som är njutbar om 200 år?

Gun R Bengtsson

Promiskuitet, denna vulgärupplaga av ensamheten.

(Albert Camus)

Nadja Drazdil och Lars Humble.

Det känslösa i kärleken är misskrediterat i den moderna opinionens ögon och måste av den älskande människan därför ses som en kraftig överträdelse, vilken lämnar henne ensam och utsatt; genom en värdeomkastning utgör alltså känslösheten nuförtiden det obscena i kärleken.

(Roland Barthes)

Sexualiteten är det sömnmedel som ligger närmast till hands för att avtrubba vår uppmärksamhet för de ångestskapande aspekterna av eros... Vi flyr till den sexuella sensationen för att undvika den erotiska lidelsen.

(Rollo May)

Pratet reducerar den andre till *han/hon* och en sådan reduktion är olidlig för mig. Den andre är för mig varken "han" eller "hon", den andre äger bara sitt eget namn, just *sitt* namn. Tredje personens pronomen är ett illasinnat pronomen; det är icke-personens pronomen, som fjärrar och utplånar.

(Roland Barthes)

Sådan kärleken är i vårt samhälle är den blott en byteshandel mellan två fantasiliv och en friktion mellan två hudar.

(Nicolas-Sébastien Roch de Chamfort)

Citaten sammanställda av Kerstin Birde

Monica Stenbeck och Lars Humble.

Marianne Mörck och Monica Stenbeck.

Lars Humble och Birgitta Sanderberg.

Judith Frithiof och Birgitta Sanderberg.

Björn Emland och Monica Stenbeck och i bakgrunden Lars Hummel

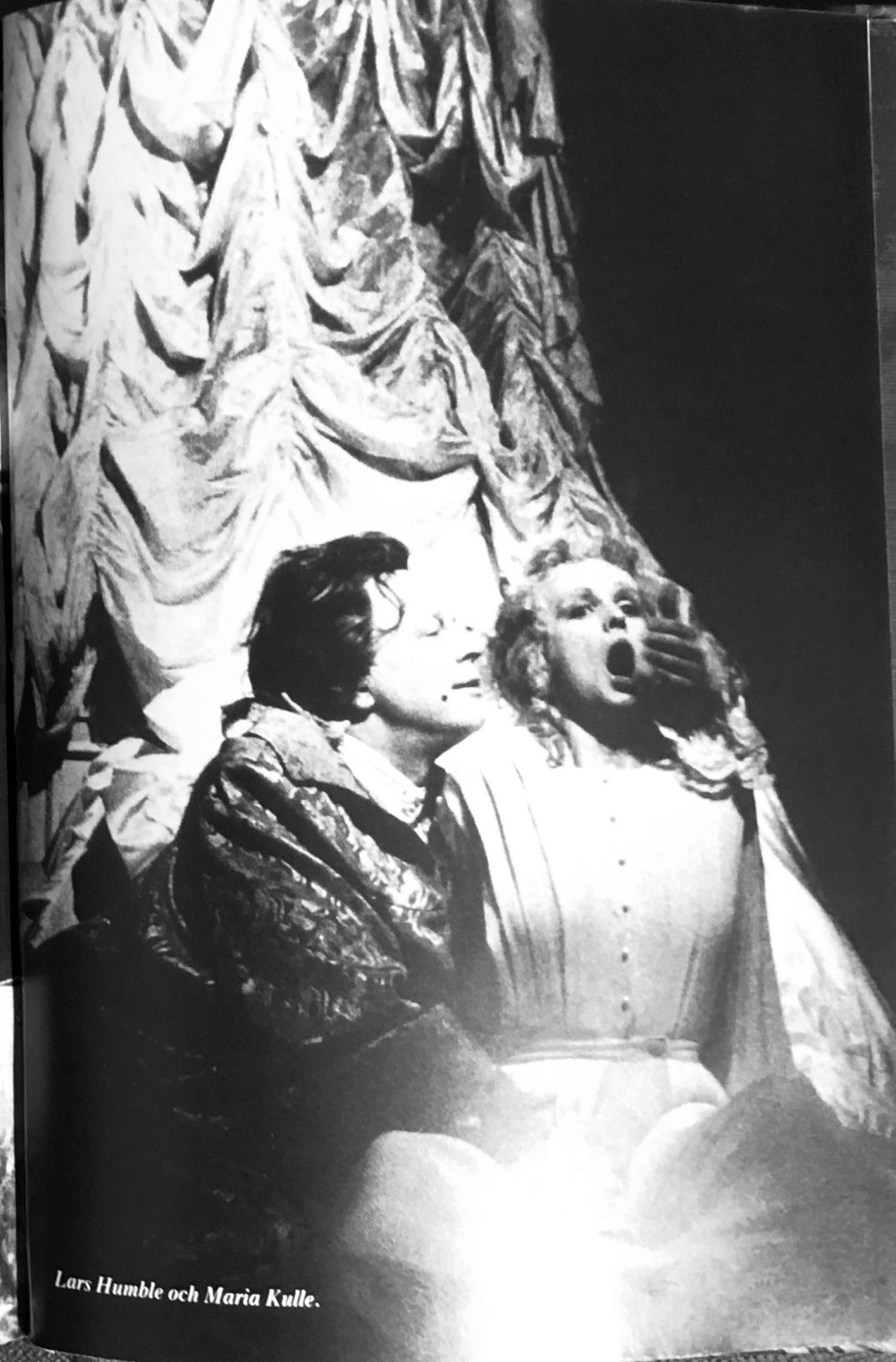
*Marianne Mörck, Monica Stenbeck, Christer Jönsson, Judith Frithiof.
Fredrik Ultvedt och Lars Hummel.*

Monica Stenbeck och Maria Kulle.

Birgitta Sanderberg och Lars Humble.

Lars Humble och Maria Kulle.

MALMÖ STADSTEATER PRESENTERAR

Farliga förbindelser

Pjäsa av

Christopher Hampton

efter brevromanen *Les Liaisons Dangereuses*
av Choderlos de Laclos

Översättning: Gun R Bengtsson

Scenografer: Marek Durczewski och
Kamila Lukaszewicz

Musik: Kjell Andersson och Maria Lindström

Regissör: KERSTIN BIRDE

Stilinstruktion: Edward Wojcicki

Fäktinstruktion: Kent Sjöström

Personer:

Marquise de Merteuil *MONICA STENBECK*
Vicomt de Valmont *LARS HUMBLE*
Mme de Tourvel *BIRGITTA SANDERBERG*
Mme de Volanges *MARIANNE MÖRCK*
Cecile de Volanges *MARIA KULLE*
Mme Rosemonde *JUDITH FRITHIOF*
Danceny *BJÖRN EMLAND*
Azolan *FREDRIK ULTVEDT*
Emelie *NADJA DRAZDIL*
Betjänt mfl *CHRISTER JÖNSSON*

Handlingen utspelas i Paris med omnejd strax före franska revolutionen.

Nordiska Teaterförlaget/Ed. Wilhelm Hansen.

Föreställningens längd 2 tim 50 min (inkl paus).

Sverigepremiär fredagen den 8 maj 1987.

Lars Humble och Maria Kulle.

Produktion:

Inspicient: Christer Nilsson · Sufflör: Lenah Brunskog

1:e Scenmästare: Christer Hansson

Scenmästare: Michael Axner, Hans Peter Rausche

Belysningsmästare/Ljussättning: Ronny Jensen, Ronny Feldt

Ljud: Tomas Carlsson, Bengt Jönsson

Rekvisitaföreståndare: Karin Sandström

Rekvisitörer: Maria Falk, Elisabet Sevholt

Attributmakare: Åke Möller

Peruk och mask: Caroline von Bergen

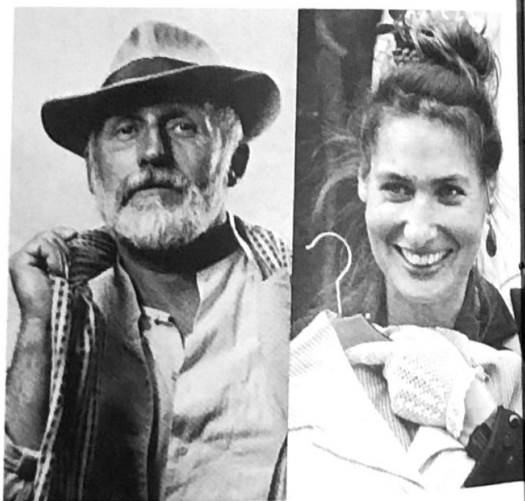
Damkostymavd: Maj-Lis Heinrichs · Herrkostymavd: Benny Ohlsson

Målarateljén: Christer Zaar · Snickarmästare: Åke Erlandsson

Tapetserarmästare: Claes Stålhammar · Verkstadschef: Lars Jönsson

Kerstin Birde, aftonens regissör, började sin teaterbana som skådespelerska vid "gamla" Proteus (numera Mercurius-teatern) och har varit vid Malmö Stadsteater sedan 1978. Hon regidebuterade 1980 med "Käraste Bröder" på Konsthallsscenen och har sedan satt upp, bla, "Våldtagen", "Kärleksbarn", och "Top Girls". I höstas kunde vi se henne skådespela "Vägen till Mecka".

Aftonens scenografer, Marek Durczewski och Kamila Lukaszewicz började sitt samarbete för ca fyra år sedan på Göteborgs Stadsteater, de har sedan också arbetat tillsammans på TV, på Kronobergsteatern och på olika teatrar i Tyskland. De arbetar också tillsammans som konstnärer, framförallt med "installationer", och skall direkt efter premiären till Västra Frölundas Kulturhus där de skall färdigställa sin installation "Draken". De ser det som en fördel att kunna röra sig mellan den "friare" konsten och scenkonsten; det ena befruktar det andra.

Marek är född i Danzig av tyska föräldrar. 16 år gammal lånade han boken "Farliga förbindelser" av en kamrat men han hann inte läsa färdigt den för när hans mor hittade och brände den. I det katolska Polen ansågs den inte som en lämplig litteratur för en ung man, så han fick inte läsa den till slut förrän ett år sedan när han och Kamila erbjöds att göra scenografien till aftonens föreställning. Efter studier i skulptur och scenografi på Konstakademien i Danzig arbetade Marek i ett femtontal år på olika teatrar i Polen. I mitten av sjuttioalet flyttade han till Tyskland och Hamburg där han numera är bosatt.

Kamila har också studier vid Konstakademien bakom sig och kom till Sverige 1982. Hon har ett förflutet som skådespelerska och arbetar dessutom med "Happenings" och "Performances".

Musiken till föreställningen är skriven av Kjell Andersson och Maria Lindström. Kjell Andersson är kapellmästare på Malmö stadsteater och Maria Lindström är musiker och skådespelare på Garderobsteatern i Malmö där hon skrivit musik till ett antal cabareter och dramatiska föreställningar. De två har haft ett nära musikaliskt samarbete de senaste sex åren, framförallt i Marias shower på Restaurang Möllan, men det här är första gången de komponerar helt tillsammans. Inspelningen är gjord på Sveriges Radio och det är Kjell som spelar cembalo.

Ur Max von Boehns "ROCOCO",

Franskt samhällsliv under 1700-talet,

har vi hämtat dessa fragment, som ger en inblick i just de miljöer Farliga förbindelser utspelas i.

Det franska samhället under kungadömets tid brukar man vanligen indela i tre klasser: adel, prästerskap och borgare. Adeln intager en mer hedrad ställning och tar i anspråk flera förmånsrätter än alla övriga samhällsklasser tillsammans.

Säkert är att adelns antal ej överskred en procent av hela befolkningen. Trots detta innehade adeln emellertid en femtedel av alla jordegendomar. Det var på grund härav som den kom i åtnjutande av de mest förvånansvärda privilegier. Vad presterade denna gynnade klass i

*"Vi äro förkonstligens barn. En riktigt naturlig människa bland oss vore värd att visas för pengar. Den skulle vara ett underverk."
Markisinnan du Deffand*

gengäld för alla dessa privilegier? Egentligen ingenting annat än att den existerade och gjorde anspråk på ytterligare privilegier.

Den fullständiga skilsmässan, under vilken man och hustru levde i dessa kretsar och som mestadels även brukade ha till följd skilda hushåll, undergrävde familjelivet och rentav upplöste det. "Av följande adelsmän vid hovet" skilsmässan r

ingen tog anstöt därav. En fru Polignac sade till sin man: "Jag har råkat i intressanta omständigheter och som ni vet beror detta inte på er. Ställ nu inte till med någon skandal, ty varje barn tillhör den äkta mannen, och det som nu skall komma tillhör alldeles säkert er, ty jag ger er det i present". De förnämsta damer tävlade om hertigen av Richelieu's gunst, för vars skull ett par av dem till och med duellerade.

En förträfflig skildring av de åskådningssätt som var förhärskande i de adliga kretsarna har getts av Choderlos de la Clos i just hans berömda *Liaisons dangereuses*:

"Att älska utan tillfredsställelse, hänge sig utan strid, skiljas utan ånger, att betrakta plikten som en svaghet, hedern som en fördom och finkänslan som enfald, detta var tidens seder. Förförandet hade sina regler och immoraliteten sina grundsatser, lasten var en fåfång lyx".

Att ett ordnat familjeliv ej var möjligt att förena med dylika grundsatser är utan vidare klart. Familjens band löstes därför också för varje dag alltmer inom den förnäma världen, äktenskapet förlorade sin helgd och den faderliga auktoriteten sitt anseende. Enär inom dessa kretsar knappast någon äkta man längre kunde känna sig säker på att verkligt vara far till sina barn, försvann till slut helt och hållet all känsla av samhörighet med familjen. Var och en förslösar under ett liv i sus och dus vad han äger – varför skulle han efterlämna sin förmögenhet åt sö-

ner, som har kommit till världen gud vet genom vilkens förhållande? Dygden har inte längre något anseende.

Under 1700-talet kommer kvinnan att spela huvudrollen i samhället. Tydligast märker man detta, synbart för allas ögon, därigenom att

statsangelägenheter avgör i de kungliga mätressernas budoarer. Dessa damer fattade regeringens tyglar och styrde i enlighet med sina nyckel och böjelser nationens öden. I deras händer låg Frankrikes hela väl och ve.

Sammanställning: Sven Tollin

Ur romanen *Farliga förbindelsers sista brev*:

MADAME DE VOLANGES TILL MADAME DE ROSEMONDE

Madame de Merteuils öde synes vara beseglat, min kära och ädla väninna, och detta under sådana omständigheter att till och med hennes hätskaste fiender tveka mellan det förakt som hon förtjänar och det medlidande hon inger. Jag hade rätt när jag sade att det skulle ha varit en lycka för henne av dö av sin sjukdom. Hon har emellertid tillfrisknat, men säges vara fullständigt vanställd, hon har bland annat förlorat ett öga. Ni förstår naturligtvis att jag vägrat att på nytt sammanträffa med henne, och det är av andra jag erfarit att hennes utseende är rent av skrämmande.

*Le Marquis de ***, som aldrig låter ett tillfälle att säga en elakhet gå förlorat, yttrade i går om henne att "hennes sjukdom vänt upp och ner på hela hennes väsen och att hennes själ numera intagit ansiktets plats". Olyckligtvis voro alla de närvarande av samma åsikt.*

Vilket olycksöde har icke under den sista tiden drabbat mig då jag berövats de två varelser jag älskade mest! Min dotter och min väninna!

Vem kan undgå att bäva vid tanken på de olyckor en enda farlig förbindelse kan medföra? Och vilka lidanden kunde man icke undvika genom ett större mått av eftertanke! Vilken kvinna borde icke söka undfly en förförare vid hans första ord? Vilken moder kunde utan bävan se sin dotter samtala med någon annan än med henne själv? Men dessa betraktelser komma vanligen för sent och man gör dem först då en olycka redan inträffat. En av de viktigaste sanningarna, och kanske även den mest erkända, förbliver sålunda obeaktad och suges med i våra lättsinniga seders virvelström.

Farväl, min kära och ädla väninna; jag har i denna stund känslan av att vårt förnuft, som redan visat sig vara otillräckligt för att förebygga våra olyckor, i ännu högre grad är oförmöget att skänka oss den tröst som dessa påkalla.

*Paris den 14 januari 17***

på en tid, då man i Paris upprördes över kungens älskogsäventyr, "leva femton ej med sina hustrur utan hålla sig med mätresser. Det är löjligt att begära att kungen, vilken dock är herre och härskare, skall ha det sämre än sina undersåtar". Det var helt naturligt att damerna följde detta exempel och tog sig älskare, då de försummades av sina män, i synnerhet som de kungliga prinsessorna, som till exempel hertiginnan av Berry mfl gävo det sämsta möjliga fördöme. Det var allmänt bekant att den ogifta prinsessan av Charolois år efter år råkade i grossess men

Malmö stadsteaters scener

STORAN

GLADA ÄNKAN

Operett av Franz Lehár. Libretto: Victor Léon och Leo Stein. Övers: Thomas Kinding. Regissör: Göran Stangertz. Scenografi: Lena Eriksson. Koreograf: Terry Gilbert. Dirigent: Mogens Dam.

BALETT! BALETT! BALETT!

SYMFONI I D av Jiri Kylián.
Musik: Joseph Haydn.

THE MOORS PAVANE eller OTHELLO av José Limón. Musik: Henry Purcell.

GAÎTÉ PARISIENNE

av Leonide Massine och Etienne de Beaumont.
Musik: Jacques Offenbach.

EN HANDELSRESANDES DÖD

Pjäsa av Arthur Miller.

TOSCA · Premiär 24 maj

Opera av Giacomo Puccini.

INTIMAN

NYFATTIG FÖRÄLDER TILL MINST 15 BARN

Fars av Andrew Sachs.

JAKTSCENER FRÅN NEDRE BAYERN

Pjäsa av Martin Sperr.

INTIMAN 2

HJÄLTEN PÅ DEN GRÖNA ÖN

Pjäsa av John Millington Synge.

NYAN

MIN FRU GÅR IGEN

Komedi av Noel Coward. Översättning och regi: Bo G Forsberg. Scenografi: Göran Arfs.

TEATERKROGEN

SPARA OCH SLÖSA

Muskalisk kabaré av Carl-Johan Seth mfl.

VERKSTAN

EN MIDSOMMARNATTSDRÖM

En bearbetning av William Shakespeares pjäs för Unga teatern.

Teaterchef och utgivare av programmet:
CLAES SYLWANDE
Redaktörer: SVEN TOLLIN och
JOHAN CELANDER
Teaterfotograf: ANDERS MATSSON

Rösten från Skåne

Välkommen in

på en bit mat efter teaterbesöket
eller en drink i pausen
(då Du kan beställa supén, som står klar
när föreställningen slutar.)

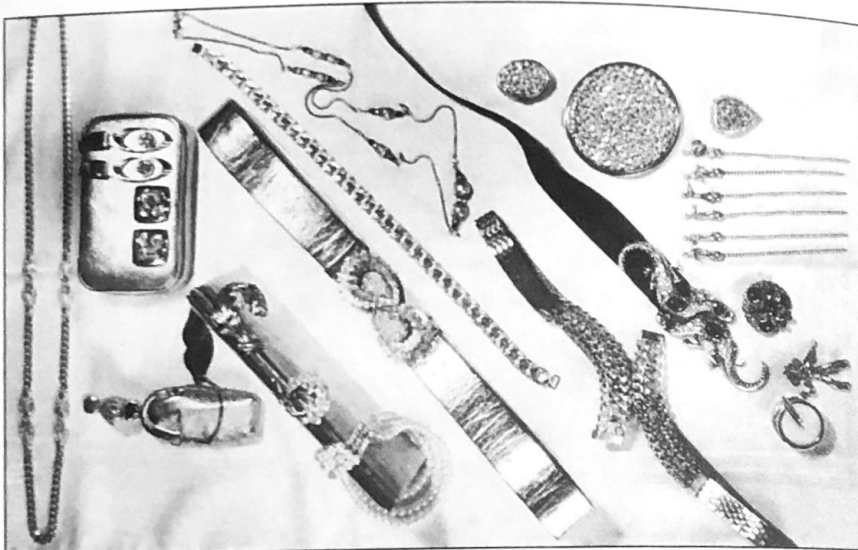
Smaklig spis!

Marianne
Mörck

Bordsbeställning: 040-788 30

Göran
Sönnerstedt

Från Florens – Malmös vackra vänort. Största sortering i utsökta accessoarer. Sidentavlor. Inredningsartiklar i trä.

GLOBUS BOUTIQUE Gustav Adolfs torg 10, Malmö
Tel: 040-12 36 81

INFORMATION TILL ALLA MUSIKÄLSKARE!

För 35 år sedan dog "stenkakan" bort för att ersättas av LP-skivan. Detta ledde till en ljudrevolution som alla efterhand välkomnade. Idag står vi åter inför en ny ljudrevolution. LP-skivan håller på att försvinna. Compact Discen (CD) är här, och den har kommit för att stanna och segra!

För att uppleva CD-skivans underbara ljud hemma, behöver Ni *endast* en CD-spelare (det finns redan utmärkta fabrikat kring 2 000:-), *inte* en helt ny anläggning, som många tycks tro. Koppla sedan denna till Er befintliga stereo, och njut sedan av den bästa ljudreproduktion Ni någonsin upplevt. Inget knaster, rasp eller brus. Och inget slitage! Med CD har den klassiska musiken blivit som återfödd och vunnit tusentals nya vänner. CD är helt enkelt en gigantisk kulturgärning!

Vi på Fortissimo! älskar CD-skivan passionerat. Vi har repertoarkunskap och det riktiga sortimentet. Hjärtligt välkomna in och lyssna!

CD=Musikglädje som aldrig förr!

Fortissimo!
KLASSIKT/NOSTALGIA/SHOW BIZ SKIVOR
SÖDERTULLSPASSAGEN • MALMÖ TEL 040/115040

Kvällens biljett ger dig en blomma!

Spara kvällens biljett och ta med den till Fersens Blomsterhandel — den ger dig en extra gratisblomma nästa gång du handlar hos oss.

Erbjudandet gäller snittblommor med ett styckpris på maximum 10 kronor. Så blir fem tulpaner sex, nio rosor blir tio, sex fresior sju . . .

Fersens Blomsterhandel

är teaterns blomsterhandel. Härifrån kommer premiärblommorna. Dessutom är vi specialister på buketter, dekorationer och andra arrangemang. Vi har alltid en bra sortering av gröna växter till låga priser och förmedlar din uppvakning tvärs över gatan likaväl som tvärs över jordklotet!

Fersens väg 14, 211 42 Malmö. Tel: 040-97 65 49.